

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **L. L.**, bytem J. 93, B., proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.2.2015, č.j. 3677/15/5200-10422-702767,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13.2.2015, č.j. 3677/15/5200-10422-702767, kterým bylo změněno rozhodnutí (dodatečný platební výměr) Finančního úřadu Brno III (dále jen „správce daně“) ze dne 29.11.2010, č.j. 227825/10/290911710141, tak, že žalobci byla za zdaňovací období roku 2007 doměřena daňová ztráta ve výši – 39 000 Kč, daň z příjmů ve výši

5 754 012 Kč a současně uložena povinnost uhradit penále z doměřené ztráty ve výši 1 950 Kč a penále z doměřené daně ve výši 1 146 488 Kč.

I. Podstata věci

Správce daně zjistil, že společností BlackField Picture, v.o.s. byla dne 20.7.2007 na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16.3.2007, č.j. 39 Cm 113/2005-116, vyplacena společností Allianz pojišťovna, a.s. částka ve výši 36 141 306 Kč jako pojistné plnění a úroky z prodlení. Částka byla převedena na účet, ke kterému měla užívací právo společnost BlackField Picture, v.o.s. Správce daně dne 6.10.2010 žalobce coby společníka veřejné obchodní společnosti vyzval k prokázání zdanění této částky, a to z toho důvodu, že žalobce ve svém daňovém přiznání za zdaňovací období roku 2007 neuvedl žádný příjem z titulu podílu na zisku společnosti BlackField Picture, v.o.s. Správci daně tak vznikly pochybnosti o tom, zda odpovídající část pojistného plnění byla zdaněna.

Žalobce v reakci na výzvu správce daně uvedl, že nevěděl, že předmětná částka byla vyplacena, pouze věděl, že jeho bratr L. L. jednal s pojišťovnou ohledně částky ve výši 13 mil Kč. Ve svém daňovém přiznání pak neuvedl žádnou částku z titulu podílu na zisku společnosti BlackField Picture, v.o.s. z toho důvodu, že předpokládal, že společnost není aktivní. Žalobce ani druhý společník společnosti BlackField Picture, v.o.s. nedoložili účetnictví této společnosti. S ohledem na to správce daně žalobci zvýšil základ daně za zdaňovací období roku 2007 o částku 18 070 653 Kč.

Proti dodatečnému platebnímu výměru podal žalobce odvolání, v němž namítal, že společnost byla ve ztrátě a správce daně měl základ daně snížit. Žalovaný po zhodnocení všech důkazních prostředků dospěl k závěru, že žalobce neprokázal vynaložení jím tvrzených nákladů a neprokázal dále ani to, k čemu byl správcem daně vyzván, a totiž že částka ve výši 18 070 653 Kč byla zdaněna. Bez předložení účetnictví představuje doložený výkaz zisku a ztráty a rozvaha pouhé tvrzení daňového subjektu v písemné podobě. Jako důkaz nebylo možné osvědčit ani výpověď druhého společníka společnosti BlackField Picture, v.o.s., který sice poskytl informace o nákladech společnosti, ale ty ničím nedoložil. Naopak žalovaný v průběhu daňového řízení získal doklady, z nichž vyplynulo, že společnost Allianz pojišťovna a.s. vyplatila společnosti BlackField Picture, v.o.s. částku ve výši 36 276 211 Kč. S ohledem na nepředložení účetnictví a dalších dokladů žalovaný postupoval podle pomůcek a doměřil žalobci daňovou povinnost.

Závěry žalovaného a správce daně nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce s odkazem na blíže nespécifikovaný rozsudek ze dne 2.12.2003 namítá, že L. L. přestal splňovat podmínky pro výkon funkce společníka společnosti BlackField Picture, v.o.s., neboť tato společnost je od 2.3.2004 v likvidaci. Jediným společníkem tak byl žalobce. Z toho žalobce dovozuje, že správce daně neprovedl

řádné šetření ohledně vlastníků společnosti. Žalobce poukazuje na to, že není pravdou, že si společníci veřejné obchodní společnosti rozdělovali zisk stejným dílem a že společnost BlackField Picture, v.o.s. v roce 2007 ukončila svoji činnost se záporným hospodářským výsledkem, který byl doložen výkazem zisku a ztrát a rozvahou.

Žalobce dále namítá, že do základu daně veřejné obchodní společnosti se vždy může zobrazit pouze výnos přesahující náklady. Nelze tedy příjem jakékoli částky do společnosti, která vede účetnictví, označit jako podíl na zisku a ještě ho automaticky dělit neexistujícím podílem. Dělení pojistného plnění na polovinu je tedy nesprávné a nezákonné, jelikož nejprve musí být takový výnos proúčtován a teprve následně se může objevit případný zisk nebo ztráta.

V této souvislosti žalobce poukazuje na to, že plnění od společnosti Allianz pojišťovna, a.s. přišlo ve dvou platbách. Pokud jde o první daňové přiznání, to pomáhal vypracovat již zesnulý pan J. Š., který přehlédl dodatečný příjem ve výši 134 905 Kč (druhá platba od pojišťovny). Po zjištění této chyby byla v roce 2011 provedena oprava. Nový výkaz, zpracovaný L. L., již onen výnos obsahoval.

Žalobce zdůrazňuje, že nikdy nebyl příjemcem žádné částky, tedy ani částky ve výši 18 070 653 Kč. Jedinou vyšší částku přijala společnost, která ji řádně zaúčtovala. Tento příjem do společnosti však nepředstavuje její základ daně, neboť společnost byla ve ztrátě. Technické vybavení společnosti bylo naposledy obnoveno v roce 1997 a listinné dokumenty z důvodu nemožnosti archivace v důsledku likvidace byly postupně v souladu se zákonem skartovány. To, že v roce 2007 bylo vyplaceno pojistné, nemění nic na skutečnosti, že společnost již byla pouze torzem. Společnost byla v likvidaci od 2.3.2004 a nikoli od 2.3.2014, jak chybně uvádí žalovaný. Žalovaný dále podle žalobce nerespektoval právní názor vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7.1.2014 ve věci sp. zn. 62 Af 59/2012.

Žalobce dále zdůrazňuje, že po celou dobu, kdy podával daňová přiznání na daň z příjmů fyzických osob, vždy vycházel z výkazu zisku a ztrát a rozvahy a nerozumí nyní tomu, proč najednou tyto doklady nedostačují. Veškeré podklady přitom od roku 1994 sestavoval jeho bývalý společník a bratr. Protože společnost byla v likvidaci, žalobce svého bratra zmocnil ke zpracování účetnictví, stejně jako k vedení soudního sporu se společností Allianz pojišťovna, a.s.

Žalobce namítá, že v rámci daňového řízení doložil vše, co měl k dispozici, a v důsledku neuznání svědecké výpovědi jeho bratra jej správce daně postavil do situace důkazní nouze a nedal mu možnost doložit další podklady. Žalovaný také odmítl vyslechnout jako svědka jeho bratra, přičemž v této souvislosti žalobce poukazuje na to, že veřejná obchodní společnost nebyla ze zákona povinna sestavovat a předkládat účetní závěrku v plném rozsahu. Proto byl navrhován výslech svědka, který však byl nesprávně odmítnut. Pokud jde o odmítnutí svědecké výpovědi L. L., žalobce má argumentaci ohledně zainteresovanosti a sourozenectví za irelevantní.

Žalovaný dále podle žalobce pominul skutečnosti ohledně přenosu dohadných položek a účtování nákladů v roce 2007, které je zaneseno i ve výkazu zisku a ztrát v roce 2007. K tomu žalobce odkazuje na listinu „Problematika účtování dohadných položek – rok 1997“ zpracovanou daňovým poradcem a namítá, že žalovaný nikdy

neprokázal, že účetnictví společnost BlackField Picture, v.o.s. bylo v roce 2007 vedeno chybně.

Podle žalobce se dále žalovaný řádně nevypořádal s náklady týkajícími se pokuty ze směnky ve výši 687 000 Kč a s náklady na zaplacení celního dluhu ve výši 2 672 500 Kč. Pokuta ze směnky jakožto cenného papíru je legitimní nákladový prostředek. Žalobce dále poukazuje na složitost účtování nákladu za celní dluh, který se v roce 1997 skládal pouze z DPH, a společnost v roce 1998 žádala o radu Finanční úřad Brno III, jak v takovém případě daňové přiznání vyplnit. Ručitelský závazek, resp. úhrada nemajetkové újmy z ručitelského závazku, jasně prokazuje náklad společnosti, se kterým se v roce 2007 musela vypořádat. Kdyby Allianz pojišťovna, a.s. vyplatila pojistné ihned, nemusel by tento náklad vůbec vzniknout. Žalovaný neuvedl, proč náklad neuznal.

Žalobce dále poukazuje na to, že v době vyplacení pojistného plnění byla společnost již více jak třetím rokem v likvidaci a do dnešního dne nebyl jmenovaný likvidátor. Společnost jak v roce 1997, tak v roce 2007 postupovala podle zákona a zaúčtovala jistinu ve výši 12 957 945 Kč správně. To, že se tento účtovaný případ neobjevuje ve výkazu zisku a ztrát a v rozvaze, nemůže jít k tíži daňového subjektu.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce zdůrazňuje, že se ke dni 2.3.2004 stal jediným společníkem společnosti BlackField Picture, v.o.s. s tím, že nenese vinu za nesprávnosti uvedené v obchodním rejstříku. Dále namítá, že není pravdou, že dne 6.6.2015 zmocnil druhého bývalého společníka k zastupování. Podle žalobce je v plné moci překlep, když v ní mělo být uvedeno, že jde o „bývalého“ společníka, nadto je podle žalobce možné, že jde dokonce i o podvrh této plné moci. Správce daně navíc nikdy po jeho bratru L. L. nepožadoval doklady společnosti BlackField Picture, v.o.s., a proto by měl být vyslechnut jako svědek, neboť je připraven doložit doklady osvědčující tvrzení žalobce.

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření předně odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a argumenty v něm uvedené. Žalovaný zdůrazňuje, že v souladu se závazným právním názorem vysloveným v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7.1.2014 ve věci sp. zn. 62 Af 59/2012 doplnil v odvolacím řízení skutková zjištění ohledně základu daně společnosti BlackField Picture, v.o.s. a stanovil daň z příjmu žalobce jako společníka podle pomůcek. S odkazem na údaje v obchodním rejstříku žalovaný zdůrazňuje, že společnost BlackField Picture, v.o.s. vstoupila do likvidace ke dni 2.3.2014. Pokud byl jako den zániku funkce statutárního orgánu u L. L. uveden den 2.12.2003, toto sdělení bylo v obchodním rejstříku uveřejněno až dne 13.1.2011. S ohledem na zásadu materiální publicity platí, že L. L. byl jako statutární orgán v obchodním rejstříku zapsán v období od 23.11.1994 do 13.1.2011. Jako společník byl L. L. uveden v obchodním rejstříku od 23.11.1994 do 11.7.2014. Žalovaný dále

poznává, že je s podivem, že žalobce se až v nyní (v pořadí druhé) podané žalobě dovolává toho, že L. L. přestal být společníkem v roce 2003.

Pokud jde o likvidaci společnosti, pro nyní posuzovanou věc je podstatné, že v době, kdy byla společnosti vyplacena částka od pojišťovny a kdy mělo být o transakci účtováno, společnost v likvidaci nebyla. Pokud žalobce namítal, že nebyl ustanoven likvidátor, jedná se o tvrzení zcela bezpředmětné, neboť za společnost činil právní úkony žalobce, jako jediný jednatel společnosti v likvidaci.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

IV. Posouzení věci soudem

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstatou věci je posouzení otázky, zda správce daně s ohledem na nedoložení účetnictví a dalších dokladů týkajících se fungování společnosti BlackField Picture, v.o.s. správně stanovil daň z příjmu žalobce za zdaňovací období roku 2007 coby společníka, neboť tato společnost v daném roce obdržela od společnosti Allianz pojišťovna a.s. pojistné plnění ve výši 36 276 211 Kč. Žalobce ve svém daňovém přiznání za zdaňovací období roku 2007 žádný příjem z titulu podílu na zisku společnosti BlackField Picture, v.o.s. neuvedl.

Podle § 76 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, je veřejnou obchodní společností společnost, ve které alespoň dvě osoby podnikají pod společnou firmou a ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně celým svým majetkem.

Podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění platném a účinném pro zdaňovací období roku 2007 (dále jen „zákon o daních z příjmů“), jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob (dále jen "daň") příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti.

Podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona o daních z příjmů jsou příjmy z podnikání podíly společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku.

Zdejší soud už jednou danou věc posuzoval a shledal rozhodnutí žalovaného zčásti nepřezkoumatelným, proto je zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ve svém zrušovacím rozsudku ze dne 7.1.2014, č.j. 62 Af 59/2012-91, zdůraznil, že s ohledem na to, že žalobce účetnictví týkající se hospodaření společnosti BlackField Picture, v.o.s. nepředložil a další jím předložené důkazní prostředky správce daně zpochybnil, nebyly splněny podmínky pro stanovení daňové povinnosti žalobce

dokazováním a správce daně byl proto ohledně základu daně společnosti BlackField Picture, v.o.s., který se mohl promítnout do daňové povinnosti žalobce coby společníka, povinen postupovat podle § 98 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, a také se vypořádat s odvolací námitkou, že částka ve výši 12 957 945 Kč představuje jistinu, o kterou měl správce daně základ daně společnosti snížit.

Pokud jde o další argumentaci uvedenou v citovaném rozsudku, tu soud s ohledem na obdobné žalobní námitky přebírá a zdůrazňuje, že žalobce byl jednak subjektem povinným k dani a také subjektem, který jako společník a statutární orgán této veřejné obchodní společnosti měl a mohl mít přístup k údajům týkajícím se hospodaření společnosti BlackField Picture, v.o.s., včetně všech dokladů týkajících se činnosti této společnosti.

Správce daně tak nepochybil, pokud své výzvy k odstranění pochybností a k doložení důkazních prostředků adresoval přímo žalobci jako subjektu povinnému k dani, resp. stejně tak se správně pokoušel zjistit skutkový stav prostřednictvím druhého společníka společnosti BlackField Picture, v.o.s. L. L., který však žádné ze svých tvrzení uvedených dne 6.6.2011 (protokol č.j. 220003/11/290930701146) nedoložil. Pokud jde v této souvislosti o argumentaci, že L. L. byl vyslechnut „pouze“ za žalobce jako daňový subjekt a že je tedy nutné, aby byl v daném řízení vyslechnut ještě „za společnost“, tak v tomto řízení se jedná o daňovou povinnost žalobce coby společníka veřejné obchodní společnosti, a tedy tato argumentace je nepřipadná.

Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce L. L. dne 19.4.2011 pověřil k „zastupování na jednání ve věci doplnění odvolání na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2007. Důvodem je skutečnost, že L. L. je společníkem BlackField Picture, v.o.s., které se toto odvolání bezprostředně týká, a zároveň může poskytnout veškerou součinnou pomoc při jednání s úřadem“. Tato plná moc byla správci daně doručena dne 6.6.2011, kdy se L. L. dostavil ke správci daně. Namítá-li v této souvislosti žalobce poprvé až v nyní podané replice, že tato plná moc je pravděpodobně podvrhem a že v ní mělo být uvedeno, že jde o „bývalého“ společníka, jedná se podle soudu o účelové a ničím nedoložené tvrzení, bez relevance k meritu věci.

Podstatným pro věc samu je, že je to především žalobce, kterého stíhá jako společníka veřejné obchodní společnosti důkazní břemeno ohledně jeho daňových tvrzení, neboť pojistné plnění související s ekonomickou činností veřejné obchodní společnosti bylo z hlediska daňového jeho příjmem (a příjmem druhého společníka podle podílu), nikoli příjmem společnosti.

K námitce, že L. L. přestal ke dni 2.3.2004 splňovat podmínky pro výkon funkce statutárního orgánu, soud uvádí, že pokud jde o zdaňovací období roku 2007, byl L. L. dle údajů v obchodním rejstříku druhým společníkem společnosti BlackField Picture, v.o.s. a v průběhu daňového řízení žalobce tuto skutečnost nezpochybňoval. Správce daně tak byl povinen s ohledem na zásadu materiální publicity z dané skutečnosti vycházet, když v průběhu řízení nevznikly žádné důvodné pochybnosti o správnosti údajů ohledně společníků společnosti BlackField Picture, v.o.s. v obchodním rejstříku.

Pokud L. L. dne 6.6.2011 potvrdil, že měl na starosti ekonomickou činnost společnosti BlackField Picture, v.o.s., jeho výpověď k unesení důkazního břemena žalobce nikterak nepřispěla. L. L. správci daně toliko sdělil, že v roce 1997 si společnost BlackField Picture, v.o.s. půjčila částku 10 000 000 Kč na nákup zboží, jehož odcizením dne 21.12.1997 vznikl celní dluh ve výši 2 675 500 Kč, který byl splacen ručitelem Š. S. v roce 1998. Od společnosti BlackField Picture, v.o.s. Š. S. obdržel postupně částku 1 500 000 Kč a zbývající částka mu byla vyplacena až po obdržení pojistného plnění. L. L. dále uvedl, že celní dluh byl vložen do nákladů společnosti až v roce 2003 poté, co byl osvobozen od trestního stíhání. V červenci roku 2007 bylo společnosti BlackField Picture, v.o.s. vyplaceno pojistné plnění. Z hodnoty příslušenství tohoto plnění (23 183 361 Kč) byla v témže roce odečtena částka ve výši 2 675 500 Kč (celní dluh), 687 000 Kč (penále ze směnky k celnímu dluhu), dále částka ve výši 40 788 Kč a 171 369 Kč (služby JUDr. Vágnera za rok 2006) a konečně částka ve výši 20 000 000 Kč (smluvní pokuta z ručení ze směnky od roku 1997 a 1998). L. L. dále uvedl, že ve společnosti měl na starosti obchodní a ekonomickou činnost a bratr zajišťoval technické služby poskytované společností, že hospodářský výsledek společnosti dle doloženého výkazu zisku a ztrát činil – 388 296 Kč, který měl být rozdělen mezi společníky, a dále že se pokusí doložit správci daně účetnictví společnosti. Pokud jde o pojistné plnění, to zaslal na účet své tehdejší přítelkyně. Žádné listiny ani účetní doklady pak již, stejně jako žalobce, k výše uvedenému vyjádření nepředložil.

Uvádí-li žalobce až v žalobě a replice v roce 2015, že jeho bratr je připraven předložit doklady týkající se hospodaření společnosti BlackField Picture, v.o.s., jedná se podle soudu o tvrzení zcela účelové; ostatně žalobce neuvádí, o jaké konkrétní doklady se má jednat a proč nebyly předloženy dříve. L. L., který v roce 2011 uvedl, že měl na starosti obchodní a ekonomickou činnost společnosti BlackField Picture, v.o.s., žádné doklady ani účetnictví týkající se této společnosti nedoložil, jím uváděné informace zůstaly v rovině pouhých tvrzení a k unesení důkazního břemena žalobce tak nepřispěly. Pokud žalovaný v této souvislosti podotkl, že se jedná o bratra žalobce a zároveň o druhého společníka společnosti BlackField Picture, v.o.s. a že by jeho výpověď mohla mít vliv na jeho vlastní daňovou povinnost, neshledává na takové úvaze zdejší soud nic nelogického a nesprávného. Důvody pro odmítnutí další výpovědi L. L. žalovaný přesvědčivě vyložil (str. 13 žalobou napadeného rozhodnutí). Žalovaný uvedl, že L. L. již vyslechnut byl a vše podstatné coby druhý společník společnosti BlackField Picture, v.o.s. již mohl sdělit a především doložit. Proto nebylo třeba L. L. podruhé vyslechnout. Tyto důvody pro odmítnutí důkazního návrhu daňového subjektu podle soudu zcela obstojí.

Z obsahu správního spisu je dále zřejmé, že ani po opakovaných výzvách žalobce nedoložil žádné důkazní prostředky, které by prokazovaly jeho tvrzení coby společníka a statutárního orgánu společnosti BlackField Picture, v.o.s. Žalobce k výzvě správce daně předložil výkaz zisku a ztráty (tzv. výsledovku) a rozvahu společnosti BlackField Picture, v.o.s. (rozvahu ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31.12.2004, 31.12.2005, 31.12.2006 a 31.12.2007 a výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31.12.2003, 31.12.2004, 31.12.2005, 31.12.2006 a

31.12.2007), které však bez doložení řádně vedeného účetnictví neprokazují v nich uvedené údaje.

Správce daně nadto poukázal na skutečnost, že rozvaha a výkaz zisku a ztráty ke dni 31.12.2007 doložené v průběhu daňové kontroly obsahují jiné číselné údaje než rozvaha a výkaz zisku a ztráty ke stejnému dni doložené dne 28.7.2011. V tomto ohledu je irelevantní, kdo výkazy zpracovával; bylo na žalobci jako daňovém subjektu rozdíly přesvědčivě vysvětlit a doložit účetnictvím, případně dalšími doklady. Pokud jimi nedisponoval a o účetnictví a ekonomickou činnost společnosti BlackField Picture, v.o.s. se coby společník nezajímal, jde tato skutečnost k jeho tíži. V tomto ohledu je tedy správný poukaz žalobce, že je v důkazní nouzi, nikoli však pochybením správce daně. Veřejnoprávní úprava daňových povinností společníků veřejné obchodní společnosti logicky navazuje na soukromoprávní úpravu veřejné obchodní společnosti, která je charakteristická zejména postavením společníků jako absolutních ručitelů za podnikání a závazky společnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.11.2008, č.j. 5 Afs 173/2006-74, č. 2303/2011 Sb. NSS).

Je to přitom právě účetnictví a účetní doklady, které jsou základním důkazním prostředkem pro ověření správnosti základu daně a poskytují informace o hospodaření společnosti. Pokud žalobce účetnictví nepředložil, nelze tuto skutečnost zhojit poukazem na listinu „Problematika účtování dohadných položek – rok 1997“ přiloženou k žalobě, kterou soud proto pro nadbytečnost nedokazoval. Pakliže se správci daně, i v důsledku zavinění daňového subjektu, nepodaří shromáždit důkazy, z nichž by vyplýval skutkový stav – tu z důvodu absence účetnictví společnosti BlackField Picture, v.o.s. a neprůkaznosti žalobcem doložených výkazů, spojuje daňový řád s touto okolností povinnost správce daně dále postupovat tak, že co nejpresněji stanoví daňovou povinnost daňového subjektu náhradním způsobem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2009, č.j. 5 Afs 72/2008-71, č. 2507/2012 Sb. NSS).

Proto se žalovaný dále správně zabýval stanovením základu daně společnosti BlackField Picture, v.o.s. v roce 2007, neboť žalobce namítal, že tento základ nemohl odpovídat výši pojistného plnění, a bylo třeba jej ponížít o některé žalobcem tvrzené položky. Přitom o vyplacení pojistného plnění souvisejícího s ekonomickou činností společnosti nevznikly žádné pochybnosti, a pokud až v nyní podané žalobě žalobce tvrdí, že se jedná o pojistné plnění, jež bylo vyplaceno ve dvou částkách, jedná se o tvrzení, které je, pokud jde o podstatu věci, irelevantní.

Pokud jde o žalobcem tvrzené náklady v podobě úhrady služeb spočívajících v právním zastoupení ve výši 219 416 Kč, tak správce daně zjistil, že byly zástupci společnosti zaplacený přímo pojišťovnou v návaznosti na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.7.2007 ve věci sp. zn. 39 Cm 113/2005-116, a tudíž tato platba se jako náklad nikterak nepromítla do ekonomické sféry společnosti BlackField Picture, v.o.s.

Stejně tak údajné náklady v podobě smluvní pokuty ze směnky a smluvní pokuty za nemajetkovou újmu po celou dobu daňového řízení zůstaly v rovině ničím nedoloženého žalobcova tvrzení. Žalobce také předložil dohodu o převzetí

ručitelského závazku ze dne 9.3.1998. V případě této dohody o převzetí ručitelského závazku žalovaný dospěl k závěru, že není patrné, jakým způsobem by měla prokázat tvrzení daňového subjektu. Jelikož se jedná o „převzetí závazku“ mezi společnostmi BlackField Picture, v.o.s. a L. L., bylo v možnostech jak žalobce, tak L. L. coby jeho zástupce na základě plné moci poskytnout vysvětlení k této transakci. Z předložené smlouvy pouze vyplývá, že společnosti BlackField Picture, v.o.s. byla poskytnuta půjčka, za kterou převzal závazek L. L., ale není patrný vztah této dohody a případných nákladů společnosti BlackField Picture, v.o.s. v souvislosti s pojistným plněním v roce 2007. Žalobce a jeho zástupce jako jediní společníci společnosti BlackField Picture, v.o.s. museli mít povědomost o činnosti společnosti a byli odpovědní mimo jiné za vedení účetnictví. K tomu soud doplňuje, že daňový subjekt musí být schopen popsat průběh obchodního případu bez jakýchkoli podezřelých nejasností či trhlín (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 9 Afs 233/2014-26, a ze dne 9.12.2015 č.j. 3 Afs 163/2015-63). V daném případě žalobce této své povinnosti nedostál.

V této souvislosti je nutné zdůraznit, že správce daně tvrzení žalobce a další důkazní prostředky hodnotil zcela v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, kdy správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy, každý důkaz posuzuje jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo (§ 8 odst. 1 daňového řádu). Správci daně, resp. žalovanému zároveň žádná pravidla nestanoví důkazní sílu jednotlivých důkazních prostředků, přičemž závěry dokazování musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky a úvaha správce daně musí být přezkoumatelným způsobem vyjádřena.

Žalovaný správně vyšel z toho, že společnost v daném období nebyla ekonomicky aktivní a neměla ani zásoby ani jiný majetek, což žalobce nezpochybňuje. S ohledem na to, že v průběhu daňového řízení nebylo doloženo její účetnictví, žalovaný zrekonstruoval postup, jakým mělo být účtováno o škodě a pohledávce za pojišťovnou, neboť pro zjištění základu daně se vychází z účetnictví (§ 23 odst. 10 zákona o daních z příjmů). K tomu soud zdůrazňuje, že vyplacení částky coby pojistného plnění ve výši 36 276 211 Kč v roce 2007 je nepochybně skutečností, která se musela promítnout do účetnictví a ekonomické sféry společnosti BlackField Picture, v.o.s. v roce 2007. Jako na zdanitelný příjem společníků v roce 2007 je pak na tuto částku nutné nahlížet proto, že dříve nastalé skutečnosti týkající se obchodního případu souvisejícího s nákupem odcizeného zboží v roce 1997, na něž žalobce poukazoval, se již musely v souladu s právními předpisy týkajícími se účtování o majetku do hospodaření společnosti BlackField Picture, v.o.s., a tudíž v návaznosti na to i do jejího základu daně za předchozí zdaňovací období, promítnout.

Pokud jde konečně o námitku, že od pojistného plnění bylo třeba v roce 2007 odečíst „jistinu“ ve výši 12 957 945 Kč, tak žalovaný zdůraznil, že pokud jde o škodu, ta by se v účetnictví v roce 1997 promítla jako vyřazený odcizený majetek v nákladech a zároveň by byla vytvořena položka pohledávky za pojišťovnou. Protože pohledávka nebyla pojišťovnou na konci rozvahového dne potvrzena, měl být daný obchodní případ průčtován souvztažným zápisem na účty – zúčtovací vztahy a výnosy. Pokud

žalobce požadoval ve vztahu k pojistnému plnění zohlednit „jistinu“ ve výši 12 957 945 Kč, musel by prokázat, že v této výši vytvořil dohadnou položku pasivní. S tím zdejší soud souhlasí. Žalovaný tak dospěl ke správnému závěru, že žalobce neprokázal, že by společnost účtovala o očekávaném nákladu ve výši 12 957 945 Kč jako dohadné položce pasivní v roce vzniku škody a že by se tak již tato položka promítla do základu daně společnosti. Tato skutečnost prokázána nebyla, proto nebylo možné snížit o tuto částku výnosy společnosti v roce 2007. Proto je nutné do základu daně společnosti BlackField Picture, v.o.s. zahrnout celou, neponíženou částku.

Žalovaný tak dospěl ke správnému závěru, že pojistné ve výši 36 276 211 Kč bylo výnosem v roce 2007 a s ohledem na to, že společnost BlackField Picture, v.o.s. nebyla nikterak ekonomicky aktivní a údajné výdaje žalobce neprokázal, správce daně zohlednil v základu daně žalobce pouze slevu na poplatníka.

S ohledem na výše uvedené tak soud neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně 26. dubna 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu